

Meet Lygia Sans

AMILCAR D

NEO-CONCRETISMO

1 9 5 9

REIRA GULLAR

RIO

DE

JANEIRO

ARX

LYGIA CLARK

BRASIL

PAPE

HÉLIO O

AMÉRICA LATINA

DSTROWER

version.04

Inspired by Rio de Janeiro's geography, architecture, and expression of the Neo-Concrete movement, Lygia Sans was designed to match its serif companion in color and rhythm while embracing a more calligraphic personality –echoing the warmth of Warren Chappell's Lydian (1938). A versatile family ideal for editorial systems, cultural projects, and contemporary identities.

DESIGNED by FLAVIA ZIMBARDI

6 STYLES: THIN, THIN ITALIC, REGULAR, REGULAR ITALIC, BLACK, BLACK ITALIC

Lygia Sans Hairline

Lygia Sans Hairline Italic

Lygia Sans Thin

Lygia Sans Thin Italic

Lygia Sans Light

Lygia Sans Light Italic

Lygia Sans Regular

Lygia Sans Regular Italic

Lygia Sans SemiBold

Lygia Sans SemiBold Italic

Lygia Sans Bold

Lygia Sans Bold Italic

Lygia Sans Black

Lygia Sans Black Italic

PERCEPTUM

Sensibilidades

DESDOBRAR

Körperlichkeit

METAPHYSIC

Experimental

RISONANZA
Provocative
LINGUAGEM
Architectural
SENSUALITÉ
Concretismo

ALPHABETS

Stimulatory

NOVEMBER

Composição

INVENTION

Uncountable

SENSORIAL
Caranguejo
KÖRPERBAU
Modulated
TREPANTES
Bicho em si

TACTICAL
Provoking
AWAKENS
Flourishes
PATHWAY
Synthetics

MARINHO
Caminhar
OCEÂNICA
Horizonte
ZARTHEIT
Geometria

LYGIA CLARK (BELO HORIZONTE, 1920 – RIO DE JANEIRO, 1988) was a Brazilian artist that along Amílcar de Castro, Franz Weissmann, Lygia Pape and Ferreira Gullar, co-founded the Neo-Concrete movement. From her earliest production, Clark was in dialogue with predecessors of modern geometric abstraction, including Paul Klee, Piet Mondrian, and Max Bill.

LYGIA SANS THIN, 14PT

HER PAINTINGS (1948–59) EMPHASIZES THE BREAKING OF THE FLAT surface and points toward a different mode of abstraction. Dealing with what she called “organic line,” a conceptual—and eventually actual—space within the surface of her work. The series Modulated surfaces, a complex system of juxtaposed planes are separated by very tight gaps. “What I seek is to compose a space and not compose in it.”

LYGIA SANS THIN ITALIC, 14PT

NEXT SHE EMBRACES NEO-CONCRETE (1959–66), a vanguard movement that rejected the impersonal and objective quality of concrete abstraction, calling for a greater colour and poetic feeling, inspired by cybernetics, optics, and gestalt psychology. Their work was conceived to exist between art and life, as tools for experiences in the public.

LYGIA SANS REGULAR, 14PT

AROUND 1960, CLARK FOUND A WAY TO UNFOLD the topological investigations of her NeoConcretist paintings into a three-dimensional repertoire. The result was her series of sculptures known as Bichos. These were the first participatory works meant to be fully and endlessly reshaped by their interaction. In Bichos the organic lines become hinges between panels.

LYGIA SANS REGULAR ITALIC, 14PT

SOME BICHOS BEAR STRONG RESEMBLANCE to specific living organisms, as seen in Caranguejo (1960), while others evoke themes that concerned Clark’s investigation: Relógio del sol (1960), O dentro é o fora (1963), and O antes é o depois (1963)—featuring a continuous metal strip without hinges.

LYGIA SANS BLACK, 14PT

HER SUBSEQUENT SERIES TREPANTES (1965) made of stainless steel structures were bent and twisted into lyrical lines and circular forms. In 1963, she made Caminhando by twisting a strip of paper 180 degrees, gluing its ends together to create a Möbius strip, and cutting around its length until it was thin.

LYGIA SANS BLACK ITALIC, 14PT

Lygia Clark iniciou seus estudos artísticos em 1947, no Rio de Janeiro, sob a orientação de **Roberto Burle Marx** e **Zélia Salgado**. Em 1950, Clark viajou a Paris onde estudou com Arpad Szenes, Dobrinsky e Léger. A artista dedicou-se ao estudo de escadas e desenhos de seus filhos, assim como realizou os seus primeiros óleos. Após sua primeira exposição individual, no *Institut Endoplas-tique*, em Paris, no ano de 1952, a artista retornou ao Rio de Janeiro e expôs no Ministério da Educação e Cultura. Clark foi uma das fundadoras do Grupo Frente que foi criado em 1954. Dedicando-se ao estudo do espaço e da materialidade do ritmo, ela se uniu a Décio Vieira, Rubem Ludolf, Abraham Palatnik, João José da Costa, entre outros. “*Superfícies Moduladas, 1952-57*” e “*Planos em Superfície Modulada, 1956-58*”. Lygia ainda participou, em 1954, com a série “*Composições*”, da Bienal de Veneza – fato que se repetiria, em 1968, quando foi convidada a expor, em sala especial, toda a sua trajetória artística até aquele momento. A artista trabalhou com instalações e Body art. Em 1954, incorporou como elemento plástico a moldura em suas obras, como por exemplo “*Composição no. 5*”. Suas pesquisas voltaram-se para a linha

LYGIA SANS, 14PT (PORTUGUESE)

Lygia Clark wurde 1920 s in Belo Horizonte. Sie nahm mit 27 Jahren in Rio de Janeiro bei **Roberto Burle Marx** (1909–1994) und **Zélia Salgado** (1904–2009) ein Studium auf. Lygia Clark ging von 1950 bis 1951 nach Paris, um bei Fernand Léger (1881–1955), Árpád Szenes (1897–1985) und Isaac Dobrinsky (1891–1973) ihre Kenntnisse zu vertiefen. Clark war mit Hélio Oiticica ein bekanntes Gründungsmitglied der *brasilianischen Künstlergruppe Neoconcretismo* und gehörte 1959 zu den Unterzeichnern des *manifesto neoconcreto* (*Neokonkretes Manifest*). Die erste Phase ihrer künstlerischen Tätigkeit widmete Lygia Clark der Malerei und Bildhauerei. Clark’s frühe Werke sind unbunte monochrome Malereien in Schwarz, Weiss und Grau. Spätere geometrische Abstraktionen sind häufig auch farbig. Ab 1963, mit dem Werk *Caminhando/Gehend*, orientierte sich Lygia Clark künstlerisch neu und begann zunächst interaktive Objekte. Ihre *Objeto Sensoriais* versteht sie als „lebende Organismen“, die Form und Sinn erhalten, wenn der Körper des Betrachters mit ihnen in Beziehung tritt. Mit der Serie *Bichos* fordert Clark den Rezipienten heraus, schöpferisch tätig zu werden. Die außergewöhnliche Bedeutung von Lygia

LYGIA SANS, 14PT (GERMAN)

LYGIA SANS 9PT (CZECH)

Lygia Clarková zahájila svá umělecká studia v roce 1947 v Rio de Janeiro u **Roberto Burle Marx** a **Zélia Salgado**. V roce 1950 Clarková odjela do Paříže, kde studovala u Arpáda Szénesa, Dobrinského a Légera. Umělkyně studovala schodiště a kresby svých dětí a také vytvořila své první olejomalby. *Po své první samostatné výstavě v pařížském Institutu Endoplastique v roce 1952 se umělkyně vrátila do Rio de Janeiro a vystavovala na Ministerstvu školství a kultury. Clarková byla jednou ze zakladatelek Grupo Frente, založené v roce 1954.* Studovala prostor a význam rytmu. Mezi další členy patřili Décio Vieira, Rubem Ludolf, Abraham Palatnik a João José da Costa. „Modulované povrchy, 1952-57“ a „Roviny modulovaného povrchu, 1956-58“ (podpora). Lygia se také zúčastnila série „Kompozice“ na Benátském bienále v roce 1954 – série, která se opakovala v roce 1968, kdy byla pozvána, aby vystavila celou svou uměleckou kariéru ve speciální místnosti. Umělkyně pracovala s instalacemi a bodyartem. V roce 1954 začlenila rám

LYGIA SANS 9PT (LITHUANIAN)

Lygia Clark pradėjo savo menines studijas 1947 m. Rio de Žaneire pas **Roberto Burle Marx** ir **Zélia Salgado**. 1950 m. Clark išvyko į Paryžių, kur mokėsi pas Arpádą Szénesą, Dobrinskį ir Légerą. Menininkė studijavo laiptus ir savo vaikų piešinius, taip pat sukūrė savo pirmuosius aliejinius paveikslus. *Po pirmosios personalinės parodos Istituto Endoplastique Paryžiuje 1952 m. menininkė grįžo į Rio de Žaneirą ir surengė parodas Švietimo ir kultūros ministerijoje. Clark buvo viena iš 1954 m. įkurtos „Grupo Frente“ įkūrėjų. Ji tyrinėjo erdvę ir ritmą reikšmę.* Kiti nariai buvo Décio Vieira, Rubem Ludolf, Abraham Palatnik ir João José da Costa. „Moduliuoti paviršiai, 1952–1957“ ir „Moduliuojamo paviršiaus plokštumos, 1956–1958“ (pitarimas). Lygia taip pat dalyvavo 1954 m. Venecijos bienalėje vykusioje „Kompozicijų“ serijoje – serijoje, kuri buvo pakartota 1968 m., kai ji buvo pakviesta eksponuoti visą savo meninę karjerą specialioje patalpoje. Menininkė dirbo su instaliacijomis ir kūno menu. 1954 m. ji įtraukė rėmą kaip vizualinį ele-

LYGIA SANS 9PT (DANISH)

Lygia Clark startede sine kunststudier i 1947 i Rio de Janeiro under ledelse af **Roberto Burle Marx** og **Zélia Salgado**. I 1950 rejste Clark til Paris, hvor han studerede hos Arpád Szénes, Dobrinský og Léger. Kunstneren studerede trapper og tegninger af sine børn og lavede også sine første olier. *Efter hendes første solo-show på Institut Endoplastique de Paris i 1952 vendte kunstneren tilbage til Rio de Janeiro og udstillede i Ministeriet for Uddannelse og Kultur. Clark var en af grundlæggerne af Grupo Frente-gruppen, der blev dannet i 1954.* Han studerer rummet og betydningen af rytme. Andre medlemmer omfattede Décio Vieira, Rubem Ludolf, Abraham Palatnik, João José da Costa. “Modulerede overflader, 1952-57” og “Modulerede overfladeplaner, 1956-58” (støtte). Lygia deltog også i serien “Kompositioner” fra Venedigs Biennale fra 1954 - som gentages i 1968, da hun indtil da blev inviteret til at udstille hele sin kunstneriske karriere i et specielt rum. Kunstneren arbejdede med installationer og kropskunst. I 1954 inkorporerede han

LYGIA SANS 9PT (POLISH)

Lygia Clark urodziła się w 1947 r. w Rio de Janeiro pod przewodnictwem **Roberto Burle Marx** i **Zélia Salgado**. 1950 reste Clark do Paryża, där han studerade hos Arpád Szénes, Dobrinský och Léger. Konstnären studerade trappor och teckningar av sina barn och gjorde också sina första oljor. *Efter hennes första utstawa indywidualna w Institut Endoplastique de Paris 1952 återvände konstnären az do Rio de Janeiro och ställde ut på utbildningsministeriet. Clark var en av grundarna av Grupo Frente-gruppen, bildad 1954. Han studerar rymden och rytmens betydelse.* Andra medlemmar zawiera Décio Vieira, Rubem Ludolf, Abraham Palatnik, João José da Costa. „Modulerade ytor, 1952-57” i „Modulerade ytplan, 1956-58” (stöd). Lygia deltog också i serien „Kompositioner” från Venedigbiennalen 1954 - som kommer att upprepas 1968, då hon blev inbjuden att ställa ut hela sin konstnärliga karriär i ett speciellt rum fram do dess. Konstnären arbetade med installer och kroppskonst. 1954 införlivade han ramen som ett plastelement

LYGIA SANS 9PT (HUNGARIAN)

Lygia Clark 1947-ben kezdte művészeti tanulmányait Rio de Janeiroban **Roberto Burle Marx** és **Zélia Salgado**. 1950-ben Clark Párizsba ment, ahol Szénes Árpádnál, Dobrinskýnél és Légernél tanult. A művész lépcsőket és gyermekei rajzait tanulmányozta, és elkészítette első olajfestményeit is. *Miután 1952-ben megrendezte első önálló kiállítását a párizsi Instituto Endoplastique-ban, a művész visszatért Rio de Janeiroba, és az Oktatási és Kulturális Minisztériumban állított ki. Clark az 1954-ben alakult Grupo Frente egyik alapítója volt.* A teret és a ritmus jelentését tanulmányozta. További tagok voltak Décio Vieira, Rubem Ludolf, Abraham Palatnik és João José da Costa. „Modulált felületek, 1952-57” és „Modulált felületű síkok, 1956-58” (támogató). Lygia részt vett az 1954-es Velencei Biennálé „Kompozíciók” sorozatában is – ezt a sorozatot 1968-ban megismételték, amikor meghívták, hogy teljes művészi pályafutását egy külön teremben állítsa ki. A művész installációkkal és testművészettel dolgozott. 1954-ben vizuális el-

LYGIA SANS 9PT (ICELANDIC)

Lygia Clark byrjaði á konststudier 1947 í Rio de Janeiro undir ledning af **Roberto Burle Marx** og **Zélia Salgado**. 1950 hvíldi Clark till París, þar sem hann lærði hjá Arpád Szénes, Dobrinský og Léger. Konstnären studerade trappor och teckningar av sina barn og gerði líka sina fyrstu oljor. *Eftir hennar fyrstu einkasýningu á Institut Endoplastique de Paris 1952 kom myndlistarmaðurinn til Rio de Janeiro og var látinn vinna á menntamálaráðuneytinu. Clark var en av grundarna av Grupo Frente-gruppen, bildad 1954. Han studerar rymden och rytmens mikilvægi.* Andra meðlimir eru með Décio Vieira, Rubem Ludolf, Abraham Palatnik, João José da Costa. “Modulerade ytor, 1952-57” og “Modulerade ytplan, 1956-58” (stöd). Lygia deltog er líka í serien “Kompositioner” frá Venedig Biennalen 1954 - sem kemur að endurteknum 1968, þá varð hann að setja verk listamannsins til að setja allt sitt listaverk og sérstaklega fram til þess. Konstnären arbetade med installer och kroppskonst. 1954 tók hann fram rammann sem eitt plastelement í

Phoebe Philo designs the clothes women actually want to wear

Text by **Penny Martin**
Portraits by **David Sims**

Just when fashion needed new direction, *Phoebe Philo* has returned from self-imposed exile to present a vision of how to dress today. After a single season as the creative director of *Celine*, Phoebe has cut through fashion's tired fantasy, turning the dust-gathering Parisian house into a platform for sharp reality and hyper-luxurious clothing. In person, Phoebe is an intriguing mix of British reserve and disarming frankness; she has long been an inspiration to legions of women, young and old, who want to be just like her. Phoebe is always her own best model, designing clothes that suit wherever she happens to be in life. Having learnt the lessons from her past position at *Chloe*, she is now ensuring that the *Celine* design studio is based in her hometown of London rather than at the company's headquarters in Paris. That means Phoebe can live a full life with her two children and husband – a contemporary family setup that greatly informs her work.

UPPERCASE

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

[illegible]

LOWERCASE

aabcdefghijklmnopqrstuvwxyz

[illegible]

FIGURES

1234567890\$€¥£¢%#+-±÷×=<>
\$£¥€1234567890'"ao°

PUNCTUATION & SIMBOLS

&.,:;?!“”„“,•«»<>()[]{}^|_---*
 @©®™†‡§¶←↑→↓↖↗↘↙

LIGATURES

fb ff fh fi fj fk fl ffb ffh ffi ffj ffk ffl

